

ที่อธิการบดี สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในสิ่งที่ได้จากการพิมพ์สกุลพริกไทย

ชื่อผู้เขียน นางสาวอุมา แก้วสกุล สถาบันวิจัยฯ

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี

คณะกรรมการสอนวิทยาลัยพิเศษ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ตีวงศ์ พุธศุกร์ ประธานกรรมการ

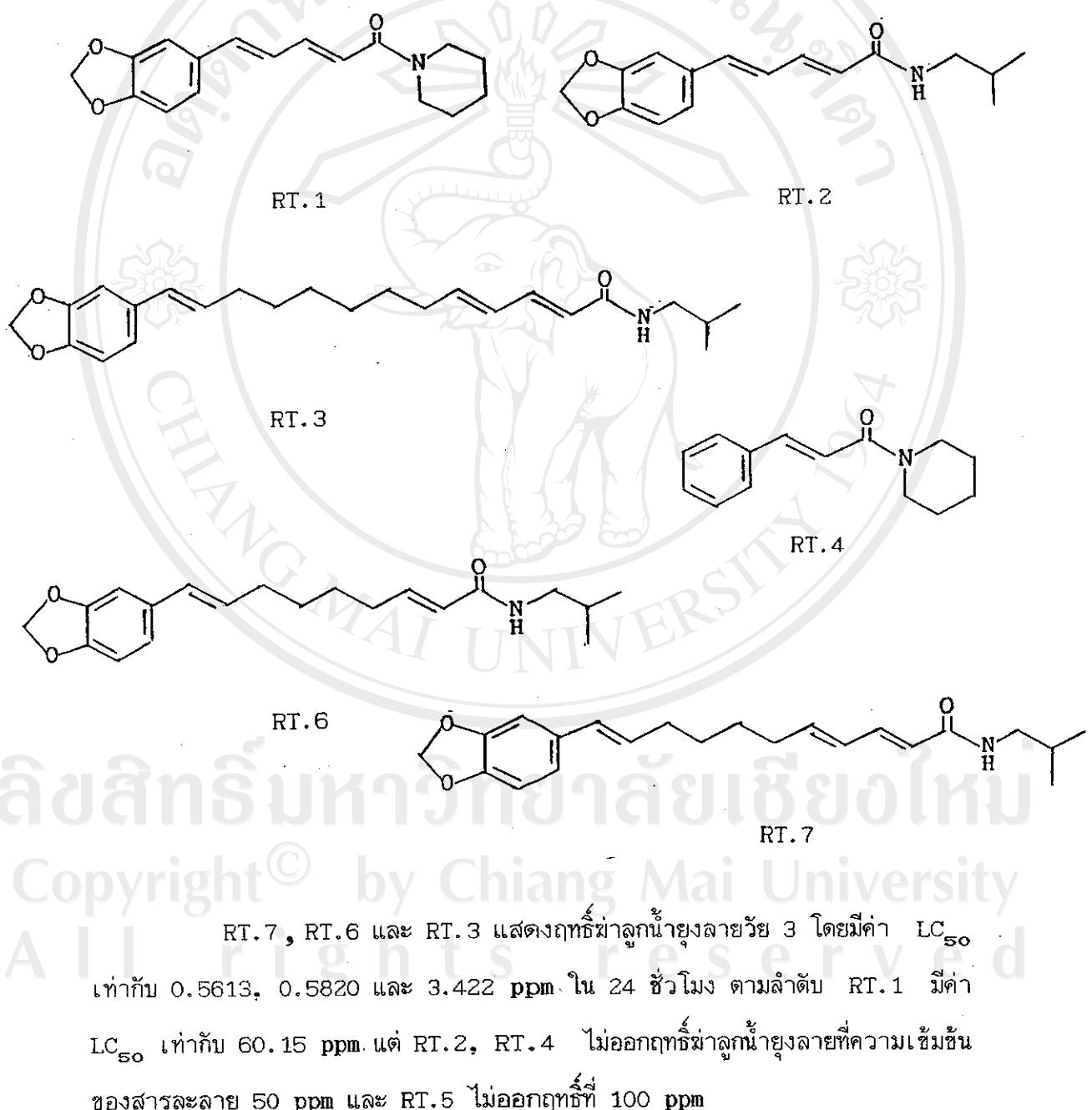
ศาสตราจารย์ ดร. พิเชฐ วิริยะจิตรา กรรมการ

อาจารย์ ดร. ดำรงค์ ทรัพย์เย็น กรรมการ

บทคัดย่อ

ในการคัดเลือกพืชที่มีฤทธิ์ในการฆ่าลูกน้ำเงินจากพิษสกุลพริกไทย 9 ชนิด ได้แก่ พลู (*Piper betle* Linn.), *Piper boehmeriaefolium* Wall., พริกไทย (*Piper nigrum* Linn.), จะข้าน (*Piper pedicellatum* Wall.), *Piper peepuloides* Roxb., ดีปลี (*Piper retrofractum* Vahl.), ชะพลู (*Piper sarmentosum* Roxb.), *Piper* sp. (ยังไม่ทราบชื่อ) และพลูตีนช้าง (*Piper umbellatum* Linn.) พนวณว่าส่วนสกัดขยายตัวคลอโรฟิลล์ของดีปลีส่วนก้านแสดงฤทธิ์สูงสุดในการฆ่าลูกน้ำเงินลาย (*Aedes aegypti*) โดยการแช่ไว้ในสารละลายน้ำ (immersion) ในเวลา 24 ชั่วโมง ค่า $LC_{50} = 0.2904 \text{ ppm}$

การสกัดแยกสารจากก้านดีปลี เพื่อให้สารบริสุทธิ์ด้วยวิธีทางเคมีได้ กราฟฟิคได้สารประกอบ RT.1 (*Piperine*), RT.2 (*Piperlonguminine*), RT.3 (*Guineensine*), RT.4 (*Cinnamic acid piperidide*) RT.5 (ของผสม), RT.6 (*Retrofractamide C*) และ RT.7 (*Pipercide*)

อิธสิตรนทางภาษาอังกฤษใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

RT.7, RT.6 และ RT.3 แสดงฤทธิ์ฆ่าลูกน้ำยุงลายวัย 3 โดยมีค่า LC_{50} เท่ากับ 0.5613, 0.5820 และ 3.422 ppm ใน 24 ชั่วโมง ตามลำดับ RT.1 มีค่า LC_{50} เท่ากับ 60.15 ppm แต่ RT.2, RT.4 ไม่ออกฤทธิ์ฆ่าลูกน้ำยุงลายที่ความเข้มข้นของสารละลายน้ำ 50 ppm และ RT.5 ไม่ออกฤทธิ์ที่ 100 ppm

เมื่อใช้เทคนิค HPLC วิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบปริมาณสารออกฤทธิ์ในล้วนสักดายาเบิกเซนของฟีชในสกุล *Piper* (พร้อมกับทดสอบฤทธิ์ในการฆ่าลูกน้ำยุงลายควบคู่กันไปด้วย) พบว่าล้วนสักดายาเบิกเซนของผลพริกไทยดำ, ผลตีปลี, ก้านตีปลี และก้านจะข้าน เป็นกลุ่มที่มีสารออกฤทธิ์ปริมาณสูงกว่าฟีชชนิดอื่นในสกุลเดียวกัน สอดคล้องกับค่า LC_{50} ซึ่งมีค่าอยู่กว่า 10.8 ppm.

สำหรับตีปลี เมื่อสักด้วยเบิกเซนพบว่าสารสักดจากล้วนผลมีปริมาณสารออกฤทธิ์มากกว่าล้วนก้านและล้วนใบ เช่นเดียวกับเมื่อสักด้วยไดคลอโรเมทีน และพบว่าสารสักดจากล้วนผลและล้วนใบที่สักด้วยเบิกเซนจะมีปริมาณสารออกฤทธิ์อยู่กว่าเมื่อสักดตัวด้วยไดคลอโรเมทีน แต่สารสักดจากล้วนก้านที่สักด้วยเบิกเซนจะมีปริมาณสารออกฤทธิ์มากกว่าที่สักดตัวด้วยไดคลอโรเมทีน

ส่วนสักดายาจากก้านตีปลีตัวด้วยไดคลอโรเมทีน นอกจากร่มีฤทธิ์ในการฆ่าลูกน้ำยุงลายแล้ว ยังสามารถฆ่ายุงลายตัวเต็มวัย, ลูกปลา尼ล (*Tilapia nilotica*), หอย *Biomphalaria glabrata*, หอยบัวหรือหอยศัน (*Lymnaea rubiginosa*) และหอยศัน (*Bithynia siamensis*) โดยมีค่า LC_{50} ใน 24 ชั่วโมง เท่ากับ 119.900, 1.878, 95.76, 9.643 และ 4.0×10^3 ppm. ตามลำดับ

Thesis Title Mosquito Larvicides from Piper spp.

Author Miss Umpai Kedsatith

M.S. Chemistry

Examining Committee :

Assist.Prof. Dr. Duang Buddhasukh Chairman

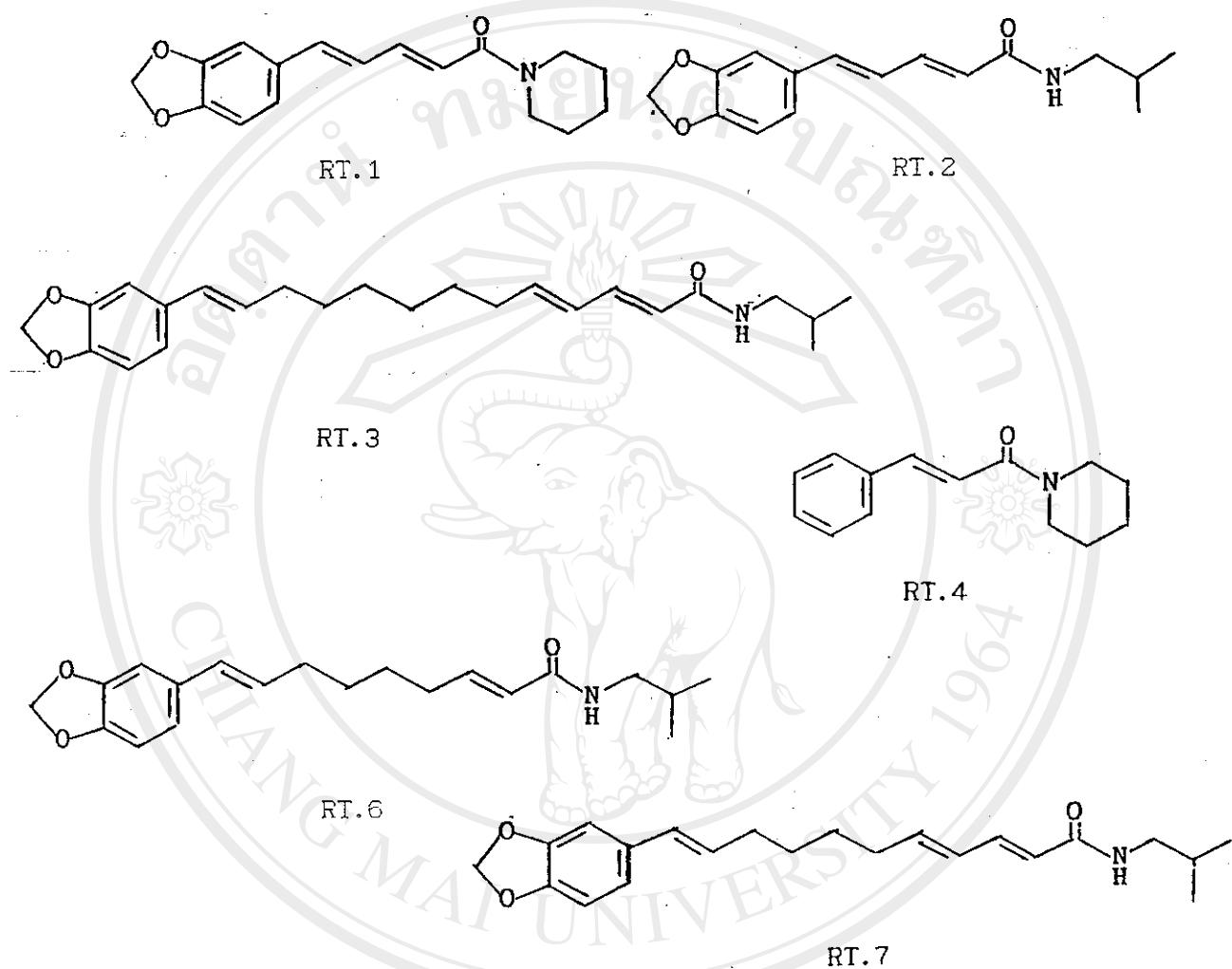
Prof. Dr. Pichaet Wiriyachitra Member

Lecturer Dr.Damrat Supyen Member

Abstract

Screening for the larvicidal activity of 9 Piper species ; Piper betle Linn., Piper boehmeriaefolium Wall., Piper nigrum Linn., Piper pedicellatum Wall., Piper peepuloides Roxb., Piper retrofractum Vahl., Piper sarmentosum Roxb., Piper sp. (unknown common name) and Piper umbellatum Linn., revealed that the crude dichloromethane extracts of Piper retrofractum Vahl. (Twigs) exhibited a pronounced larvicidal activity for Aedes aegypti larvae at the $LC_{50} = 0.2904$ ppm (immersion, 24 hrs.)

Extraction of Piper retrofractum Vahl. (twigs) and attempt to isolate the pure activated larvicidal substances by a serie of chromatography afforded RT.1 (Piperine), RT.2 (Piperlonguminine), RT.3 (Guineensine), RT.4 (Cinnamic acid piperidide), RT.5 (mixture), RT.6 (Retrofractamide C) and RT.7 (Pipericide)

RT.7, RT.6 and RT.3 showed the larvicidal activity for Aedes aegypti larvae (3 rd. instar). The LC₅₀ value was 0.5613, 0.5820 and 3.422 ppm (immersion, 24 hrs.) respectively. RT.1 had LC₅₀ = 60.15 ppm but RT.2, RT.4 were inactive at 50 ppm and RT.5 at 100 ppm.

Using HPLC to measure the concentration of these active ingredients in crude hexane extracts of various *Piper* species,

P. nigrum Linn. (fruits), P. retrofractum Vahl. (fruits and twigs) and P. pedicellatum Wall. (twigs) were shown to have higher concentration of these components, which corresponded well with their LC₅₀ value being lower than 10.8 ppm.

For P. retrofractum Vahl., the hexane and dichloromethane extracts of the fruit were found to contain higher concentration of active ingredients than those of the twig and the leaf. From the fruit and the leaf, the hexane extracts consisted of a lower concentration of the active ingredients. From the twig, the hexane extract has a higher concentration of the active ingredients than the dichloromethane extracts.

In addition to its lethality to mosquitoes larvae, the crude dichloromethane extracts from the twig of P. retrofractum was found to be lethal to Aedes aegypti adult, Tilapia nilotica, Biomphalaria glabrata, Lymnaea rubiginosa and Bithynia siamensis, its LC₅₀ being 119.900, 1.878, 95.76, 9.643 and 4.0×10^3 ppm. respectively.